

ЙОМУ БУЛО Б 80

Є люди як зорі. Вже й згасли вони у далекому Всесвіті, та їхнє світло через роки і відстані ллється з високості і зігриває наші душі. Таким був і є Степан Андрійович Вальчун.

Народився Степан Андрійович 1 вересня 1930 року в селі Війниця Демидівського району у сім'ї селян. У 1938 році розпочав навчання у Війницькій початковій школі, та війна й окупація не дали змоги закінчити її вчасно. Лише в 1945 році зміг вступити в Добрятинську семирічку. Школа знаходилася далеко від рідного дому, тому в 1947 році юнак перейшов на навчання до Княгининської семирічки, після закінчення якої в 1949 році став студентом Дубнівського педучилища. З цього закладу його призвали до лав Радянської Армії. Військову службу проходив на Далекому Сході стрілком, а згодом командиром відділення; демобілізувався у званні молодшого лейтенанта.

Проте потяг до знань не залишав солдата: у 1952 році екстерном здав екзамени за повний курс Южно-Сахалінського педучилища, а в 1954 р. вступив до Южно-Сахалінського педагогічного інституту.

Після звільнення у запас був призначений вчителем Кораблищанської семирічки Млинівського району. Довелося Степану Андрійовичу працювати і директором Малодорогостаївської восьмирічки, і секретарем парт-організації колгоспу ім. Шевченка, і пропагандистом РК КПУ. З 1964 року був призначений на посаду директора Млинівської середньої школи №1. Під його керівництвом було добудовано праве крило навчального закладу, спортзал, кабінет фізики, приміщення гуртожитку.

Талановитий методист, вчитель і керівник, він допоміг багатьом молодим колегам знайти своє педагогічне кредо, оволодіти фаховою майстерністю. Учні та вчителі пам'ятають його людиною вимогливою та принциповою як до себе, так і до інших.

За сумлінну працю на посаді директора, вчителя історії та суспільствознавства Степана Вальчуна нагороджено значком «Відмінник народної освіти України», медаллю ім. Макаренка, орденом Знак пошани, присвоєно звання «Заслужений вчитель України».

У 1990 р. С.А. Вальчун пішов на заслужений відпочинок, але й після цього викладав історію у Бокіймівській та Новоселівській школах.

Учні Млинівської ЗОШ I-III ст. №1 мали змогу зустрітися з ветераном вчительської праці під час святкових дат, вогників. Важка хвороба забрала від нас цю людину, та залишилась пам'ять про справжнього вчителя, тактовного колегу, надійного товариша в серцях учителів, батьків та учнів, яких він вчив, усіх тих, хто його знав.

Рада музею історії Млинівської ЗОШ I-III ст. №1.